S. 6.

Z. 1. B सन्धं fehlt. — Calc. सिर्शं, C सन्सं Schreibfehler. — सद्धं (सिर्स) heisst hier nicht ähnlich, sondern passend, angemessen = युक्त (जुन), mit dem es wechselt Mrikkh. 198, 4. Çâk. 7, 3. Bhag. 3, 33. Hit. 58, 6. मद्धा unpassend z. B. म्र॰ वचस Mah. III. 16061. — Ueber des Königs Abstammung vom Monde s. d. Vorrede.

Z. 2. Das adversative पुनञ्च = aber, doch steht gewöhnlich wie das Latein. autem nach einem oder mehreren Wörtern, 40, 8. jedoch an der Spitze des Satzes, wo man नित्र erwartet. Fragewörtern angehängt entspricht es dem Latein. nam, dem Deutschen denn क पुनञ्च ubinam, wo denn? — Schol. प्रतिपालनं प्रतीता।

Z. 3. A und Calc. एद्स्मि, P एद्स्मि, B wie wir. Ueber den Berg Hemakúta vgl. Çák. 99; 15—18.

Z. 4. P म्राशानीं, die andern wie wir, vgl. 5, 15.

Z. 6. 7. A fügt vor मम ein: क (:) पुनस्तमपकाशिणमहोतः (sic). Abgesehen davon, dass das letzte Wort verdorben ist, gehört die Phrase auch gar nicht hieher. Statt मम कि liest ein Scholion तथा कि s. den Schol. zu Str. 4. — Schol. वैनतेपं गहडं। वैनतेपः खगेश्वर इति त्रिकाएडी (I. 1, 1, 24).

Str. 4. — a Ein Scholion liest पूर्णीभ°, ein anderes रेणुवद्भवृणीभ°. — b. Calc. म्रवासरेषु Drucksehler. — c. Die
Hauptlesart des Scholiasten stimmt mit der unsrigen überein,
die Nebenlesart lautet चित्रन्यस्तिमवाचलं und giebt denselben
Sinn. B. C करि॰ statt क्य॰ der andern. — d. A प्रास्तिव
Schreibsehler.